

Tilsynsnotat- Pædagogisk tilsyn Rødovre kommune 2021-2023

Pædagogisk tilsyn i: Børnehuset Carlsro

Pædagogisk tilsynsførende: Pædagogisk konsulent Ida Lund-Andersen

Tilsynet er aftalt med: Tilsynet var uanmeldt.

Hvert andet år gennemføres der planlagt pædagogisk tilsyn i alle Rødovre kommunes dagtilbud: offentlige, selvejende og private.

Tilsynet skal både kontrollere, at dagtilbudsloven bliver overholdt og sikre, at den pædagogiske kvalitet i dagtilbuddet udvikles med det formål at sikre børnene et godt børneliv med trivsel, udvikling, læring og dannelse som hovedformål. Tilsynet hviler på forskningen omkring den styrkede pædagogiske læreplan, med afsæt i kvalitetsparametre, som er udarbejdet af Danmarks nationale evalueringsinstitut. Tilsynet afspejler pædagogisk kvalitet med udgangspunkt i kvalitetsforståelse af struktur- proces- og resultat.

For den kommunale dagpleje gælder, at der hvert andet år i to af kommunens tre legestuer samt i to til tre private hjem føres tilsyn af de pædagogiske konsulenter. Disse tilsyn sammenfattes i én tilsynsrapport. Derudover er der tilsynsførende pædagoger ansat i dagplejen, der fører løbende tilsyn med den pædagogiske kvalitet.

Omkring halvdelen af alle tilsyn gennemføres som uanmeldte tilsyn for at tilgodese uvildighedsaspektet i videst mulig omfang. Desuden gennemføres uanmeldte tilsyn ved stikprøver i forbindelse med henvendelser, der giver anledning til opfølgning. Dette gælder alle dagtilbudstyper i Rødovre kommune. Uanmeldte tilsyn gennemføres som udgangspunkt med afsæt i tilsynsskabelonen, dog kan der være særlige opmærksomhedspunkter, der noteres i afsnittet om kontekstafklaring.

De planlagte tilsyn gennemføres i form af observation samt forudgående interviews med udvalgte medarbejdere. Ved de uanmeldte tilsyn gennemføres medarbejderinterview efter observationen. I begge former for tilsyn inddrages forældrerepræsentanter, som supplerer billedet af dagtilbuddets pædagogiske praksis med deres syn og oplevelser.

I tilsynsmaterialet inddrages der sprogvurderingsdata samt data vedrørende fordelingen mellem pædagoger og pædagogiske medhjælpere i dagtilbuddet. Data udgør en del af baggrundsmaterialet for tilsynet, der indgår i drøftelser og i den samlede vurdering af dagtilbuddets kvalitet.

Der udarbejdes en rapport på baggrund af den gennemførte observation, interview og samtaler, som danner udgangspunkt for et efterfølgende handleplansmøde med dagtilbuddets ledelse. Når handleplanen er udarbejdet, er tilsynet afsluttet og rapporten offentliggøres på dagtilbuddets hjemmeside.

Rapporten starter med en kort præsentation af en overordnet ramme for tilsyn, baggrundsplysninger vedrørende nærværende tilsyn og en samlet konklusion. Konklusionen er et sammendrag af opmærksomhedspunkterne fra tilsynets temaer.

I konklusionen benyttes tre niveauer i kategoriseringen af dagtilbuddets pædagogiske praksis.

- Generel indsats: Kontinuerligt arbejde med udvikling af kvalitet.
- Fokuseret indsats: Enkelte forhold fordrer en fokuseret indsats.
- Særlig indsats: Flere forhold fordrer en fokuseret indsats, der også følges op med nyt tilsyn, inden for seks måneder.

Tilsynet føres over følgende fire temaer:

- Pædagogik, børneperspektiv, børnesyn og sammenhæng til dagtilbuddets pædagogiske læreplan
- Trivsel, samspil og kommunikation
- Lærings- og børnemiljøer
- Dokumentation, refleksions- og evalueringskultur

Rapporten er bygget op af delkonklusioner og eksempler fra tilsynet, der tilsammen har dannet grundlag for den samlede tilsynskonklusion.

Kontekstafklaring:

Her noteres tilsynets tidsrum, sted og eventuelt tema, og det angives hvorvidt tilsynet er anmeldt eller uanmeldt.

Tilsynet var uanmeldt og foregik tirsdag den 21. juni 2022 kl. 9.00 til 11.45. Der var ikke noget tema for tilsynet. Interview med medarbejderne foregik den 29. juni 2022. første gennemgang af tilsynet med ledelsen var den 14. august, og gennemgang af tilsynsrapporten med forældrebestyrelsen var den 8. september. Handleplansmødet var den 14. september 2022.

Datagrundlag:

I Børnehuset Carlsro blev 1 treårigt børn sprogvurderet i 2021. Fordelingen af medarbejdere i april 2022 var: 61 % uddannet personale og 39 % ikke uddannet personale.

Konklusion på den pædagogiske praksis:

Forord:

I Børnehuset Carlsro ser tilsynsførende igennem formiddagen mange gode læringsmiljøer, hvor børnene oplever at blive set og hørt og har mulighed for at deltage ud fra hver deres forudsætninger. Det opleves, at der både er børne- og vokseninitierede lege, med god understøttelse fra de voksne. I ganske få situationer opleves det, at der kunne være arbejdet mere med de voksnes rollefordeling og opdelingen af børnene, eller at en vokseninitieret aktivitet blev lidt hektisk og noget voksenstyret.

Det opleves både på dagen for tilsyn og i forbindelse med medarbejderinterviewet at medarbejderne har mange tanker om, og er optaget af hvad, der kan være børnenes perspektiver, og at man gerne følger

børnene og tilpasser fx temaer efter børnenes interesser. Det opleves ligeledes, at de voksne ser og hører børnene, og at de placerer sig, så de kan understøtte børnenes lege.

Tilsynet giver også indtryk af, at Børnehuset Carlsro har et godt fokus på sproglig opmærksomhed, og at der foregår god kommunikation børn og voksne imellem og de voksne imellem. Ligesom der er opmærksomhed på at skabe en god kommunikation med forældrene, både skriftlig, mundligt og organisatorisk.

Indretningen i Børnehuset Carlsro lægger op til mange gode lege. Det er nemt for børnene at afkode, hvad man kan lege med hvor. Der er mange gode rum i rummet.

Generel indsats:

Der opfordres til at fortsætte med og videreudvikle arbejdet med at følge børnene og have fokus på og inddrage børnenes perspektiver i hverdagens planlægning, aktiviteter og lege.

Det anbefales at fortsætte og videreudvikle fokuset og arbejdet med den sproglig opmærksomhed i form af fx samtaler, dialogisk læsning og italesættelse af begreber og handlinger mm. Det anbefales at fortsætte og videreudvikle det gode fokus på forældrekommunikation.

Det opfordres til at fortsætte og videreudvikle på arbejdet med ikke at skulle håndhæve regler og i stedet indrette og organiserer sig, så læringsrummene er tydelige at afkode for børnene.

Det anbefales at fortsætte og videreudvikle både kommunikationen de voksne i mellem og voksenlæringsmiljø med mentorordning og trivselssamtaler for nye medarbejder.

Det anbefales at videreudvikle på den påbegyndte refleksions- og evalueringskultur.

Fokuseret indsats:

Der bør arbejdes på at inddrage flere forskellige evalueringsmetoder alt efter, hvad medarbejderne vælger at evaluere. Ligesom Børnehuset bør videreudvikle deres gode arbejde med børneperspektivet ved helt konkret at inddrage børnenes egne perspektiver.

Der kan med fordel arbejdes med det æstetiske læringsmiljø og skabe en større grad af visuel ro på stuerne.

Der bør i et enkelt tilfælde ses på organisering af de voksnes fordeling i overgangen til frokost, for at sikre at overgangen bliver tydelig og overskuelig for børnene.

Der bør ud fra et enkelt tilfælde ses på, hvordan de vokseninitierede lege indbyder til dialog og inddrager børnene i udformningen af legen.

Særlig indsats:

Intet at bemærke

Pædagogik, børneperspektiv, børnesyn og sammenhæng til dagtilbuddets pædagogiske læreplan

Vi ser efter:

Hvordan den oplevede pædagogik ved tilsynet har sammenhæng til den pædagogiske læreplan. Der ses endvidere efter, hvordan barnets væsen har værdi i sig selv. Hvordan børnene støttes og værdsættes. Hvordan børnenes initiativer understøttes, og hvilken ramme der sættes for, at børnene støttes i deres dannelse gennem italesættelser og den pædagogiske rammesætning.

Delkonklusion:

Det ses, at børnene tilbydes alternativer, da der opstår en leg, som børnene ikke må lege pga. af sikkerhed. Det anbefales at fortsætte og videreudvikle denne form for løsning, når der opstår situationer, hvor regler skal håndhæves.

Det bør overvejes, om det vil være en fordel at ændre indretningen af et sted på legepladsen, så medarbejderne ikke behøver at skulle håndhæve en regel, der skaber unødige konflikter og frustrationer for børnene.

Det anbefales at fortsætte med og videreudvikle det gode arbejde med fokus på børneperspektivet, hvor børnene og deres interesser og behov følges.

Det anbefales, at man inddrager børnenes egne perspektiver endnu mere, så fokus rettes mere på børnenes egne udsagn, og ikke kun på hvad de voksne vurderer og tror, at børnene har lyst til. Hertil kan der med fordel gøres brug af evalueringskulturen. Det kan fx ske ved at bruge forskellige metoder, der inddrage børnenes synspunkter.

Eksempler:

I læreplanen beskrives det, at et af Børnehusets indsatsområder er uderummet som pædagogisk læringsrum. I interviewet fortælles det, hvordan der er blevet arbejdet med at opdele legepladsen i forskellige zoner. Fx duede det ikke, at børnene cyklede rundt på hele legepladsen. Derfor blev det besluttet, at der kun må cykles på en del af legepladsen. For at udgå at skulle håndhæve og irttesætte den nye regel over for børnene, har Børnehuset Carlsro valgt at vise afgrænsningen for, hvor man kan cykle med plantekasser. Plantekasserne skal naturligt lukke en del af legepladsen af for cyklerne.

Netop i forhold til overholdelse af regler eller ting børnene må og ikke må, sås der på tilsynsdagen tre børn, som kravlede op i nogle små træer. Træerne er placeret ved siden af nogle meget store sten. En voksen

kom hen til børnene og fortæller dem, at de ikke må kravle i træerne. Som alternativ spørger den voksne, om børnene i stedet vil have låst op ind til cykler og mooncars. Det vil børnene gerne.

Den voksne fortæller til tilsynsførende, at der mangler faldunderlag og at stenene er for tæt på træerne til, at det er sikkert at klatre i træerne.

I interviewet med medarbejderne beskrives det, hvordan der er fokus på at følge børnenes spor. Både i hele huset, på stuerne og i forhold til de enkelte børn har Børnehuset Carlsro fokus på børnenes forskellige interesser og behov. I interviewet beskrives det, at børneperspektiverne tages ud fra de voksnes kendskab til børnene og de voksnes vurdering af, hvilke temaer børnene har lyst til at deltage i. Børnehuset Carlsro udarbejder ugeplaner, så både børn, forældre og pædagogisk personale kan orientere sig i, hvilke temaer stuerne arbejder med. Temaerne kan vælges ud fra, hvad børnene interesserer sig for. I interviewet fortælleres det, at Børnehuset Carlsro ændrer temaer, hvis børnene ikke bliver fanget af det valgte tema. Der gøres også noget ud af at give de børn, som ikke kan se sig selv i legen, andre muligheder. Fx ved at en voksne går fra med en gruppe børn og laver noget andet med dem, som de er optaget af, eller ved at finde alternative legemuligheder på andre stuer i børnehuset. Der gives et eksempel på at en ugeplan blev ændret. På en stue havde man planlagt at arbejde med temaet fra jord til bord, men børnene var optaget af snegle, og det betød, at temaet blev ændret til at handle om snegle i stedet.

I interviewet lægges der også vægt på, at børnene kan sige fra, når de ikke længer vil deltage i en aktivitet. Stuerne er indrettet, så børnene kan gå fra og finde ro for sig selv, hvis de har brug for det. Netop en sådan situation opleves på dagen for tilsynet, hvor en gruppe børn leger en vokseninitieret leg med en voksen. Midt i en leg er der, et barn der går væk fra den leg, der er i gang. Barnet tager noget af det, som gruppen har leget med i en tidligere leg og smider det på gulvet. Det giver noget uro og legen stopper. Den voksne spørger barnet, om det har brug for en opgave. Til det svarer barnet, at det har det ikke, men det udtrykker, at det gerne vil sidde lidt selv med noget legetøj. Barnet understøttes i sit ønske og stuens indretning tillader, at barnet kan sætte sig lidt afskærmet fra de andre børn og lege selv. De andre børn og den voksne fortsætter den leg, de var i gang med og leger lidt mere. Nogle af børnene begynder at tabe interessen og én siger: "Jeg vil ikke være med mere". Den voksne siger: "Det er ok. I har været superseje". De børn som ikke vil lege med mere finder noget at lege med. Resten af børnene (en lille gruppe) vil gerne fortsætte legen lidt endnu. Barnet, som tidligere gik fra, er nu klar til at være med igen og kommer hen til gruppen.

Trivsel, samspil og kommunikation

Vi ser efter:

Hvordan børnene ser ud til at trives i samspillet med de andre børn og de voksne. Vi ser efter, hvordan kommunikationen er mellem børnene, og hvordan kommunikationen er mellem børnene og de voksne. Ligeledes ses der på den interne kommunikation medarbejderne imellem. Endvidere vurderer tilsynet, hvordan den forældrerettede kommunikation har sammenhæng med dagtilbuddets målsætninger. Der ses på kommunikationen mellem dagtilbud og forældre: Hvordan kommunikeres der digitalt, og hvordan foregår den daglige kommunikative interaktion personale og forældre imellem.

Delkonklusion:

Det anbefales at fortsætte arbejdet med den gode kommunikation børn og voksne imellem. Det ses, at børnene bliver lyttet til og får svar på de spørgsmål de stiller. Både voksne og børn, der sidder sammen, har mulighed for at lede de samtaler, der foregår videre.

Det anbefales at fortsætte arbejdet og udviklingen af det gode sprogarbejde, som fx blev set i forbindelse med oplæsning og i de voksnes lege med børnene.

Det anbefales at fortsætte og videreudvikle det beskrevne arbejde med forældrekommunikation, så kommunikationen er ensartet i forhold til hele husets forældregruppe og så forældrene kan følge med i og understøtte børnene hverdag i dagtilbuddet.

Det opfordres til at personalet fortsætter og videreudvikler den gode, korte og klare kommunikation, som sker imellem personalet i forbindelse med fx organisering af, hvordan en overgang for børnene bliver bedst, eller hvad den voksnes rolle er i en bestemt situation. Ligesom det anbefales at fastholde mentorordningen og trivelsamtalerne for nye medarbejdere for at styrke kendskabet til børnehusets pædagogik mm.

Eksempler:

På en stue leger en voksen og to børn med nogle klodser. De bygger tårne af klodserne, og når tårnet bliver højt nok vælter det, hvilket ser ud til at være en meget vigtig og frydefuld del af legen. Den voksne er hele tiden opmærksom på at sætte ord på fx klodsernes størrelse, og at italesætte det de gør sammen, og det der sker i legen.

Den voksne siger: "Ja, du bygger højt", og om en af klodserne: "Se den er lille, lille som en lillefinger, lille bitte". Børnene skriger højt, når tårnet falder. Den voksne siger: "Skal vi prøve igen?" Børnene svarer: "Ja". Den voksne siger: "Nej nej nej det går ikke, det falder" børnene skriger, den voksne siger: "Skal vi prøve igen?", "Vi må passe på tæerne, ellers gør det ondt, når det falder". De bygger, det falder, de bygger. Den voksne siger: "Uh pas på mine tæer". Det ene barn siger: "Det gør ondt". Den voksne svarer: "Ja det gør ondt på tæerne at få klodserne over tæerne." Det ene barn har brug for hjælp til at få sin cardigan af. Da cardiganen er kommet af, siger den voksne: "Der er sommerfugle på trøjen" Det barn, der står ved siden af, siger om barnet med sommerfuglene på trøjen. "X har sommerfugle"

På et tidspunkt går børnene fra legen med klodserne. Den voksne siger: "Er I færdige med at lege?", "Ja" svarer børnene. Den voksne siger: "Så lad os lige rydde klodserne op". Mens børnene og den voksne rydde op italesættes klodsernes størrelse, og hvilken form der skal i hvilken kasse.

På tilsynsdagen opleves der frokstsituationer på to forskellige stuer. På begge stuer er der samtaler imellem voksne og børn, og på begge stuer har alle børn mulighed for at byde ind i samtalen og bliver hørt af dem, som sidder rundt om bordet. På en stue taler de om livretter. En voksen spørger et barn, hvad der er barnets livret. Barnet svarer ikke. Den anden voksne ved bordet fortæller om sin livret: "Jeg elsker lasagne, det kan jeg altid spise, det bliver jeg aldrig træt af". Den anden voksne siger: "Da jeg var barn, måtte jeg bestemme den mad, vi skulle spise på min fødselsdag". Et barn siger: "Sghapetti med kødsovs". På den anden stue føres der også samtaler. Et barn spørger, hvad den voksne skal have til aftensmad i aften. Den voksne svarer at: "Det ved jeg faktisk ikke". Et af børnene retter sin opmærksomhed på den voksnes mad og spørger: "Hvordan laver man det der?". Den voksne fortæller, at man først koger pastaen, og så kyllingen, og så taler den voksne om det krydderi, der er i. "Det kan godt blive stærk", siger den voksne. "Er det chili?", "Nej det er ikke chili". De taler lidt om chili. Samtalen fortsætter i en leg, hvor den voksne skal gætte, hvad der er i de indpakkede pakker i et barns madpakke. Samtalen ændrer sig igen. Et barn siger: "Jeg har et æbletræ derhjemme". Den voksne spørger: "Hvad farve er æblerne?" "Grønne", svarer barnet. Et andet barn siger: "Jeg har tre bananer, "Har du et træ med bananer?" Spørger den voksne. "Ja" svarer barnet. Den voksne fortsætter: "Jeg har en tomatplante derhjemme". Det får et barn til at fortælle: "Jeg kan ikke lide tomatsalat", et andet barn spørger: "Er dine tomater ikke klar?", "Nej men det bliver de". Et barn fortæller, at det har jordbær derhjemme og sådan fortsætter samtalen, mens de spiser deres frokost.

I Børnehuset Carlsros læreplan står der under afsnittet Fokus på den sproglige udvikling: "De voksne læser ikke bare højt, men bruger historien som udgangspunkt for dialog."

Netop dette sås på tilsynsdagen i forbindelse med, at børnene blev færdige med at spise, og inden de skulle i garderoben og derefter på legepladsen. Børnene bliver færdig med at spise på forskellige tidspunkter. En voksen siger til et barn: "Hvis du er færdig, så kan du sætte dig hen og læse en bog." Den voksne henvender sig til de andre voksne, og siger at bogkassen er sat frem. "Hvor godt" siger en anden voksen, og fortæller alle børnene, at bogkassen er sat frem, og at vedkomne kommer og læser straks. Den voksne sætter sig ned til børnene på gulvet og begynder at læse op: "Der kom en soldat marcherne..." Det er tydeligt at den voksne kender historien, og er rutineret i at fortælle - børnene deltager aktivt og er dybt koncentrerede om historien. Undervejs taler de om, hvad det er at marchere, og om hundenes øjne der er så store som møllehjul og Rundetårn. De taler om møllehjul og om at Rundetårn er meget højt, og at øjnene må være meget store. Dialogen er lige tilpas, så flowet i fortællingen ikke forsvinder.

I medarbejderinterviewet fortælles det, hvordan der er blevet arbejdet på en ensartethed i kommunikationen til forældrene fra børnehuset stuer. Sådan at det i huset ikke skal føles forskelligt, hvad stuerne personale fortæller til forældrene på AULA og sådan at mængden af billeder, der vises er ensartet. Det beskrives også at kommunikationen på AULA om fx temaer betyder, at forældrene derhjemme har mulighed for at understøtte, det der arbejdes med i børnehuset. Engang havde et barn fx et rabarberblad med i børnehaven, fordi det var beskrevet på AULA at de sang Mariehønen Evigglad. Ud over den skriftlige kommunikation på AULA beskrives det også, at der gøres meget ud af at have en mundtlig kommunikation

med forældrene. Når et barn begynder i Børnehuset Carlsro holdes der opstartssamtale, og derefter holdes der tremånederssamtale og årlige trivselssamtaler, samtaler ved overgang til skole og samtaler, når der er behov. Der foregår også daglig kontakt med forældre i forbindelse med aflevering og hentning af børnene i garderoben.

I flere situationer kommunikerer det pædagogiske personale kort om organisering og præcisering af, hvordan den næste overgang fra et til noget andet skal foregå. På en stue er børnene ved at blive færdige med at spise. En af de voksne har sat en bogkasse frem, og fortæller det til de andre voksne. Den ene af de voksne spørger: "Går vi ud på legepladsen?". Den voksne, der har sat bogkassen frem, svarer: "Nej vi sætter os lige og læser bog, så får de solcreme på, og så ud på legepladsen." Vedkomne supplerer med: "Det er lidt tidligt at gå ud".

På en anden stue har de voksne planlagt nogle fælles lege for børnene. De er to voksne og 14 børn og nogle af børnene skal blive på stuen, de andre skal i puderummet. Den voksne, som skal i puderummet, spørger den anden voksne til, hvordan det fungerer, hvad hendes rolle er, og i hvor lang tid de skal være i puderummet. Den voksne siger: "Du skal være der sammen med børnene, I kan fx lave en bane, og det er ca. ½ time, så kommer I tilbage og børnene bytter".

I Interviewet med medarbejderne viser der sig at være skabt en organisering, der styrker kommunikationen til nye medarbejdere, så de bliver introduceret til husets pædagogik og arbejdsgange. Alle nye medarbejdere får en mentor, i form af en medarbejder, som kender huset og pædagogikken. Ligesom der for nye medarbejdere er trivselssamtaler med Børnehusets leder.

Lærings- og børnemiljøer

Vi ser efter:

Hvordan de pædagogiske læringsmiljøer er tilrettelagt. Hvordan det inddrager hensynet til børnenes perspektiver, deltagelsesmuligheder, børnefællesskaber og børnenes forskellige forudsætninger for læring. Der skelnes mellem de relationelle læringsmiljøer og den fysiske rammesætning af de pædagogiske lærings- og børnemiljøer. Der ses efter vekselvirkning i lege og de pædagogiske aktiviteter- både i de planlagte og spontane lege og aktiviteter. Børnemiljøerne betragtes ud fra tre forskellige perspektiver: det fysiske, det æstetiske og det psykiske.

Delkonklusion:

I Børnehuset Carlsro er der i forhold til de fysiske læringsmiljøer både på legeplads og stuer skabt mange gode små lærings- og legerum for børnene. Det anbefales at holde fast i denne indretning, da det understøtter børnenes lege og giver dem muligheden for at lege i mindre grupper.

I forhold til det æstetiske læringsmiljø er der god orden på den store mængde af legetøj og aktivitetsredskaber, som findes på børnehushets stuer. Det er nemt at aflæse hvilke lege, der kan leges, og hvor de forskellige ting hører til. Der kan med fordel arbejdes med det æstetiske læringsmiljø, fx ved ikke at have alle vægge, flader og reoler beklædt med ting, og dermed skabe en større grad af visuel ro i en hverdag fuld af mange lyde, indtryk, børn og aktiviteter.

Der ses mange psykiske gode læringsmiljøer på dagen for tilsynet, fx i form af gode samtaler ved frokosten, børneperspektiv osv. Det ses også, at det pædagogiske personale fordeler sig i forhold til børnegrupperne og understøtter børnene og deres lege. Det anbefales at forsætte dette arbejde.

I et enkelt tilfælde ses en voksenstyret leg, som bliver lidt hektisk, og som der med fordel kunne gøres mere alderssvarende og mere dialogbaseret den voksne og børnene i mellem.

Der ses to tilfælde i forhold til overgange, som Børnehuset bør arbejde med. I et tilfælde drejer det sig om overgangen til frokost på en stue, som kan gøres mere overskuelig og tydelig for børnene, ved at organisere og præcisere de voksnes roller bedre. I et andet tilfælde bør der holdes fast i den beslutning, der bliver taget og ikke lade børnene tage deres sko på igen. På denne måde vil børnene kunne opnå en større ro før frokost.

Eksempler:

Stuerne i Børnehuset Carlsro er store, og indrettet med mange små rum som indbyder til leg. Der er fx rum til leg med biler, køkken og dukker. Der er læsekrog, og borde, hvor der kan spises, tegnes og laves andre hobbyaktiviteter. På alle stuer er der køkkenbord med vand, og mange steder er der små kroge, hvor børnene kan trække sig tilbage alene eller med få andre. På alle stuer er der opslagstavler, plakater med tal, bogstaver, måneder osv. Nogle stuer har mobile reoler og skillevægge, som kan dele stuerne endnu mere op alt efter aktiviteter og lege. Enkelte stuer har særlige små rum, med et tema. Legetøjet er til at se og nå for børnene.

På gangarealerne er der legetøj ophængt på væggene og særlige legestationer. Ved tilsynsinterviewet blev disse rum nævnt som gode, når nogle børn om eftermiddagen kunne have brug for at trække sig lidt tilbage og fordybe sig i deres egen verden.

Huset er af ældre dato og dermed slidt, men der er gjort noget for at, der er ryddet op, og at der er orden. Alting ser ud til at have en plads, og det er muligt at aflæse hvad, der hører til hvor. Der er noget til enhver leg, som et barn kunne ønske sig at lege. Samtidig står der især på nogle af stuerne noget overalt. I hvert et hjørne og på alle reoler og flader står der kasser med legetøj, tegneredskaber, puslespil osv. På væggene er der plakater og opslagstavler. Næsten alle vægge eller flader er fyldt op.

I medarbejderinterviewet beskrives det at, Børnehuset har lavet forskellige typer af legekasser, som kan tages frem på legepladsen alt efter, hvad børnene har lyst til at lege med. Kasserne kan fx indeholde biler, My Little Pony legeting, som man forbinder med indeleg. Ideen er, at indeleg godt kan foregå på et tæppe udendørs. Der lægges vægt på i interviewet, at de voksne sætter sig sammen med børnene og understøtter legen. På tilsynsdagen opleves det ikke, at der er sat legekasser frem til børnene. Men det opleves at de

voksne placerede sig på forskellige steder på legepladsen, hvor børnene havde valgt at lege. I den store sandkasse sidder der to voksne i hver sin ende af sandkassen sammen med forskellige grupper af børn. Ved gyngen står en voksen og samtaler med og gynger nogle børn. En børnegruppe leger med store byggeklodser, også her står der en voksen og understøtter børnene og deres legen.

På en stue gøres der klar til at spise frokost. For den tilsynsførende fremstår det uklart om, der er tre eller fire medarbejdere i overgangssituationen til frokost. Det synes, at der er forsøgt at lave en organisering af de voksens roller, men det fremstår alligevel uklart for både børn og voksne, hvem der gør hvad og er hvor. En voksen tørrer bordene af. En voksen sætter sig sammen med nogle børn på en madras for at læse med nogle børn. Og en tredje voksen kommer ind med nogle madkasser og stiller dem på de to borde. Den ene af de voksne eller måske en fjerde voksen er på toilettet med nogle af børnene. Børnene skal på skift ud og tisse og vaske hænder. Det virker som om alle har prøvet dette mange gange før, og alligevel er der forvirring om, hvem der gør hvad hvornår. Det gælder både i forhold til voksne og børn. Der skal både fordeles madkasser og sendes børn ud på toilettet, så de kan tisse og vaske hænder. Mange gange bliver der sagt og spurgt: "Har du tisset og vasket hænder?" eller "Du har ikke vasket hænder", når de kommer hen til de to frokostborde.

Der er tre borde på stuen, men der bliver kun dækket op ved to af bordene, da det tredje bord er fyldt op af nogle kreative ting. Et barn siger: "Jeg plejer at sidde der", den voksne svarer: "Jeg ved det godt, vi har kun to borde, og vi er ikke så mange børn". Ved bordet sidder et barn klar og begynder at åbne sin madpakke. Den voksne siger: "Du må ikke åbne madpakken før, vi har lavet Ormen den lange", barnet venter med madpakken. Endnu et par børn skal lige have vasket hænder, og så er børn og voksne klar til at spise. De laver Ormen den lange – en remse, som også beskrives i Børnehusets lærerplan. Den voksne siger: "Jeg sætter uret 5 minutter". Der er stille og alle spiser. Der hviskes stille børn og voksen imellem, hvis der er brug for hjælp i forhold til madpakken. Det synes, at alle ved, at der i de første minutter spises i stilhed, også selv om det ikke siges direkte. Da uret bipper får børnene ros: "I var mega gode". De gode samtaler går i gang omkring bordene.

På en stue synes det, at den voksne har planlagt nogle bestemte lege for en gruppe børn. I gruppen af børn er der forskellige aldre, og et stort barn har brug for ekstra opmærksomhed og understøttelse undervejs. Den voksne har en stor stak brikker med forskellige motiver, som passer sammen to og to. Den voksne lægger brikkerne ud på gulvet. Den voksne siger: "Hvis I kan se noget lyserødt, så gå derhen og stil jer". De store børn finder straks en brik, men det er ikke lige let for alle børnene, den voksne hjælper, og så spørger hun: "Har alle nu noget under fødderne, der er lyserødt?" Børnene svarer: "Ja". Den voksne peger på en af børnenes brikker: "Hvad er lyserødt på den?". Barnet svarer: "Elefantøre er pink". "Ja" svarer den voksne og spørger: "Er der andre farver?". Et barn siger: "Like a rainbow", "Yes a rainbow – en regnbue" siger den voksne. "Hvad står du på X?" spørger den voksne et barn. Barnet svarer: "Jeg står på lyserød" sådan fortsætter legen, med lidt ændringer undervejs styret af den voksne. Spørgsmål fra den voksne og børnenes svar på spørgsmålene. På et tidspunkt siger den voksne: "NU skal vi gøre legen færdig". Derefter sætter den voksne en ny leg i gang. Den nye leg fortsætter med spørgsmål fra den voksne og børnenes svar på den voksnes spørgsmål.

Ti børn og tre voksne kommer ind på legepladsen efter at have været på tur. Gruppen går ind i garderoben og begynder at tage skoene af. Flere har nået at tage skoene af (dog ikke alle), da en voksen siger: "Mine

damer og herre, prøv at lyt. Vi kan nå 5 minutter på legepladsen, så tag sko på!" Børnene tager sko på og går ud på legepladsen.

Billeder af de fysiske og æstetiske læringsmiljøer på nogle af stuerne og gangarealerne i Børnehuset Carlsro:

Dokumentation, refleksions- og evalueringskultur

Vi ser efter:

Hvordan den pædagogiske dokumentation og dataindsamling er tilrettelagt. Der ses ligeledes efter, hvilken systematik for refleksion og evaluering der er til stede. Hvilke metoder og strategier benyttes for at opnå husets pædagogiske mål og for at skabe evaluering og udvikling af dagtilbuddets pædagogik.

Delkonklusion:

Tilsynsinterviewet med børnehusets medarbejdere giver et billede af, at der er påbegyndt et arbejde med at implementere en refleksions- og evalueringskultur. Det anbefales at fortsætte dette arbejde. Der kan med fordel videreudvikles på børnehusets refleksions- og evalueringskultur. Det anbefales fx at blive skarpere på at inddrage flere forskellige dokumentationsmetoder til at indsamle data med afhængig af, hvad der ønskes undersøgt. Ligeledes bør der arbejdes med at inddrage børnene i indsamling af data, og også inddrage børnenes egne perspektiver, når der evalueres.

Det kan ligeledes overvejes hvorvidt systematisk ledelsesdeltagelse på stuemøder, kan understøtte udviklingen, og ensartetheden på tværs af huset.

Eksempler:

Refleksions- og evalueringskulturen i Børnehuset Carlsro beskrives af medarbejderne i tilsynsinterviewet. Børnehuset har fundet frem til at holde stuemøder ½ time hver uge. Ifølge medarbejderne fungerer det godt, fordi der ikke går for meget tid fra børnene, og fordi hyppigheden gør det muligt at få en systematisk refleksion og evaluering af den pædagogiske praksis på stuerne. Det beskrives, at stuerne lige nu ser på deres egen praksis i rutinerne. Der vælges noget ud, som ikke virker optimalt. På stuemøderne reflekterer de over, hvordan de gør nu, hvad de kan gøre anderledes for at forbedre rutinerne. Der kan fx være fokus på nye løsninger og en anden rollefordeling. Derefter afprøves de nye tiltag, og der laves observation af den nye praksis hen over tre uger. Skriftlige observationer opsamles løbende over de tre uger. Det fremgår af interviewet, at den mest brugte metode, der arbejdes med, er observationer, enten udført af stuens eget personale eller af en kollega fra en af de andre stuer. Der tales også om, at nogen har lidt erfaringer med at bruge videofilmning.

En gang om måneden mødes ledelsen og en pædagog fra hver stue i Fagligt Råd og reflekterer over fx evaluering. På personalemøder tages større evalueringer op, og her er der fokus på børnehusets fælles pædagogiske principper, som fx børnesyn. Også på pædagogiske lørdage er der fælles pædagogisk praksis fx sproglig uddannelse.

Brugen af LTU har været nede i løbet af Corona-perioden, men denne form vil blive genoptaget nu. Det betragtes som et godt arbejds- og evalueringsredskab. Endnu et evalueringsredskab som bruges er Smtte. Smttemodellen bruges til at få et billede af, hvor personalet vil hen, hvad de har opnået i en særlig situation, og hvad de skal ændre i forhold til det, de har fundet ud af.